

A Prelátus levele (2018. február 14.)

„Adjunk neki hálát, mert mindez tőle származik.” A Prelátus felidézi brazíliai útját, valamint a február 14-i kettős évfordulóhoz kapcsolódó, odaadással teli éveket. Végül szót ejt a szintén ezen a napon kezdődő nagyböjtről is.

2018.02.14.

Kedves gyermekeim: Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

Röviden írok Nektek, még a Brazíliában töltött napok élénk emlékével, ahol ismét megtapasztalhattam az Egyház és a Mű életerejét. Nagyon sok emberrel találkoztam, családokkal és rengeteg fiatallal, akikből sugárzott az öröm és az Istenért való munkálkodás vágya. Adjunk ezért hálát Istennek, mert mindez Tőle származik.

Különösen hálásak vagyunk ma, pontosan 75 évvel azután, hogy Szent Josemaría 1943. február 14-én újabb, az Opus Dei alapításával kapcsolatos fényt kapott: meglátta a Szent Kereszt Papi Társaságot. A mai évforduló alkalmából szeretném a Mű egészének háláját kifejezni a Prelatúrában vagy a különböző egyházmegyékben inkardinált pap fiaim felé azért a nagylelkű odaadásért, amellyel a lelkeket szolgáljátok. Ébresszétek fel magatokban újból a vágyat, hogy

„száz százalékgig papok” legyenek,
ahogy az Atyánk szokta mondani.

A mai nap felidézi továbbá azt a pillanatot is, amikor 1930-ban az Úr megmutatta Szent Josemariának azt az akaratát, hogy nők is tartozzanak a Műhöz. Lányaim, a múltra tekintve és a munkátok nyomán mostanáig megvalósult és tovább folytatódó apostoli tevékenységet szemlélve, valamint a buzgalmatok és a kezdeményezéseitek gyümölcseit látva a Mű egészében, önkéntelenül is csak egyet mondhatunk: milyen jól rendezi el Isten a dolgokat, számolva a mi kicsinységünkkel.

Ma végre elkezdődik a nagybőjt. Ez alkalomból írt üzenetében a Pápa határozottan óva int minket a hamis prófétáktól: a boldogság tiszavirág életű ígéreteitől, amelyek nyomán a lélek üres marad, és amelyek képtelenné tesznek bennünket arra, hogy felfogjuk és továbbadjuk Isten

örömét. A Szentatya arra buzdít minket, „hogy ne álljunk meg az azonnali, felszínes szinten, hanem ismerjük fel, mi hagy bennünk jó és tartós nyomot, mivel Istentől jön”. A nagyböjt elején ezért gondolkodjunk el: ez a tevékenység, az a környezet, amely körülvesz, Isten felé vezet engem, vagy eltávolít Tőle? És elmélkedjünk arról is, hogy miként tudjuk mindezt Isten felé irányítani. Induljunk el együtt a megtérésnek ezen az útján, a húsvét felé.

Amint szokásos ebben az időszakban, néhány nap múlva elkezdem a lelkigyakorlatomat, egy időben a Szentatyával. Ne felejtsetek el imádkozni a Pápáért, és kísérjete el engem is az imádságaitokkal!

Minden szeretetemmel megáldalak Benneteket.

Atyátok,

Róma, 2018. február 14.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-
prelatus-levele-2018-februar-14/](https://dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-prelatus-levele-2018-februar-14/)
(2025.08.06.)